

TIRMANIŞ VE DAĞCILIK DERECELENDİRME SİSTEMLERİ

Kaya tırmanışında, dağcılıkta ve diğer tırmanış çeşitlerinde (buzul vs) her tırmanış rotasının zorluğunu belirten bir derecesi vardır. Dünya üzerinde çok çeşitli derecelendirme sistemleri mevcuttur hatta her ülke kendine has bir derecelendirme sistemi kullanır.

Tırmanış derecesini belirleyen birçok faktör vardır. Bunlar; hareketlerde ki teknik zorluk, güç kullanımı, dayanıklılık ve malzemeye bağımlı kalınması.

Her tırmanış alanın ya da ülkesinin kendine has bir derecelendirme sistemi olduğu için, rota derecelendirmeleri birbiriyle uyumlu olmaya bilir. Rota derecesi rotayı açan ve derecesini verenle de alakalıdır. Bir rotanın asıl derecesi rotanın birkaç çıkışından sonra tam halini alabilir.

Tırmanışlar genel olarak ikiye ayrılır.

1. Serbest Tırmanış: Tırmanıcı yükselmek için kendi yeteneğini ve vücudunu kullanır.
2. Yardımlı Tırmanış: Tırmanıcı yükselmek için teknik malzemelerden yardım alır. Teknik malzemeleri yüzeye yerleştirerek üzerine basar yada bunlara asılarak yükselin.

1. Serbest Tırmanış için derecelendirme sistemleri

- 1.1. Yosemite Ondalık Sistemi
 - 1.1.1. YOS Sınıflandırma
 - 1.1.2. YOS Dereceleri
 - 1.1.3. YOS koruma dereceleri
- 1.2. İngiliz
 - 1.2.1. Tanımlamalı(sıfatlı) derece
 - 1.2.2. Teknik derecesi
- 1.3. 1.3 UIAA
- 1.4. Saxon
- 1.5. Fransız derecelendirme sistemi
- 1.6. Brezilya
- 1.7. Ewbank

2. Dağlar için derecelendirme sistemi

- 2.1. Uluslar Arası Fransız Derecelendirme Sistemi (IFAS)
- 2.2. Romanya
- 2.3. Yeni Zelanda
- 2.4. Alaska

3. Buz ve karışık tırmanış derecelendirme sistemi

- 3.1. WI numaralı
- 3.2. Numaralı
- 3.3. İskoçya kış derecelendirmesi

4. Boulder (kısa kaya) derecelendirmesi

5. Yardımlı tırmanış derecelendirmesi

- 5.1. Yapay (Orijinal) derecelendirme sistemi
- 5.2. Temiz yapay tırmanış

1. Serbest Tırmanış için derecelendirme sistemleri

1.1. Yosemite Ondalık Sistemi Yosemite Decimal System (YDS)

1.1.1. YOS Sınıflandırma

Bu sistem zorluk derecesine göre 5 e ayrılır

1 Sınıf, Yürüyüş, düşme riski az, düşme sonucu ölüm ya da yaralanma riski çok düşük.

2 ve 3 Sınıf, eğim diktir, düşüşte yaralanma riski vardır fakat ölümcül değildir.

4 Sınıf, İp ve teknik malzeme gerektirecek kadar diktir ve eminiyetsiz gidildiğinde ölüm riski vardır.

5 Sınıf, Kaya tırmanış teknikleri gerektiren duvar tırmanışları.

6.sınıf, Yardımlı tırmanış. Genelde (A) Büyük A harfiyle tanımlanır.

Yosemite Ondalık sistemi denilmesinin sebebi 4 nokta 5 (4.5) gibi sınıflandırmaları olmasıdır. Mesela 4'ten zor 5'te kolay bir dereceye 4.5 deniliyor... 5'ten sonra ki derecelendirmeler ise 5.0' dan başlayıp 5.15'e kadar gitmektedir. Noktadan sonra ki kısımda kendi arasına 4 zorluk derecesine ayrılmıştır buda (a,b,c,d) olarak adlandırılmıştır ("a" kolay "d" zor). Örnek olarak Serbest Tırmanış Dereceleri Karşılaştırmalı tablosuna bakabilirsiniz.

1.1.2. YOS Dereceleri

Rotanın uzunluğuna göre roma rakamıyla tanımlanır.

I: bir iki saatlik tırmanış.

II: tarım günden kısa.

III: yarım gün.

IV: tam gün.

V: iki gün.

VI: çok günlük tırmanış.

Grade VII: bir hafta veya daha uzun süreli tırmanış

Bu tırmanış derecelendirmeleri uzun kaya duvarları için geçerlidir.

1.1.3. YOS koruma dereceleri

Rota üzerinde ki emniyet noktalarının güvenilirliğini gösteren bir derecelendirme.

G – iyi, sağlam koruma

PG – Oldukça iyi, bazı bölgeler zayıf

PG13 – Güvenli! belki düşüşler biraz uzun ama çokta ciddi hasar yaratmaz.

R – Runout, zayıf emniyet noktalarıyla uzun geçişler var.

X – Emniyet noktası yok!

1.2. İngiliz

1.2.1. Tanımlamalı(Sıfatlı) derece

Bu sınıflandırma da rotaların zorluklarını numara ile göstermek yerine rotaları tanımlayan sıfatlar kullanılır.

Kolay (nadiren kullanılır)

Orta (M, ya da "Mod")

Zor (D, ya da "Diff")

Çok Sert (HD, ya da "Hard Diff")

Çok Zor (VD, ya da "V Diff")

Çok Sert Çok Zor (HVD, ya da "Hard V Diff")

Hafif Sert(MS)

Sert (S)

Zor (HS)

Orta Sert (MVS)

Çok sert (VS)

Çok çok sert (HVS)

Aşırı sert (E1, E2, E3, ...)

1.2.2. Teknik derecesi

Teknik derecelendirme sisteminde sayılar kullanır. 4-7 arasında zorluk dereceleri vardır ve ara zorluk dereceleri de a,b,c olarak tanımlanmıştır.

1.3. UIAA

UIAA: Uluslararası Dağcılık ve Tırmanış Federasyonu - *Union Internationale des Associations d'Alpinisme, (English: International Mountaineering and Climbing Federation)*

UIAA sistem genellikle batı Almaya'da, Avusturya, İsviçre, Çek Cumh. Ve Slovakya'da spor tırmanış için kullanılır. Alpler ve Himayalar'da ise uzun duvarlarda kullanılır.

Roma rakamıyla I – XI arasında ve ara zorluk dereceleri +,- olarak tanımlanmıştır.

1.4. Saxon

Berlin duvarı yıkılmadan önce Doğu Almanya'da kullanılan bir sistemdir.

1.5. Fransız derecelendirme sistemi

Tüm Avrupa da kullanılan bir sistemdir. 1-9 arasındadır ve ara zorluk dereceleri a,b,c olarak tanımlanmıştır.

1.6. Brezilya

Brezilya sistemi Fransız sistemine benzemekle birlikte bazı tanımlamalar da (sıfatlar da) içerir. 1 ve 2sub çok kolay (yürüme yolu) , 3-5 arası salon tırmanışlarında başlangıç seviyesi denilebilir.

Roma rakamıyla I'den VIsub' a kadar tanımlanır. 7 dereceden sonrası Latin rakamlarla 12 ye kadar gider ve ara tırmanış dereceleri a,b,c olarak tanımlanmıştır.

1.7. Ewbank

Ewbank sistemi Avusturalya, Yeni Zelanda ve Güney Afrikada kullanılan basit bir derecelendirme sistemidir. Ara derecelendirme sistemi yoktur. 11 den 35 kadar gider.

2. Dağlar için derecelendirme sistemi

Günümüzde birçok dağ derecelendirme sistemi mevcuttur. Alpin dağcılık rotaları kaya, kar gibi birçok etaptan oluştuğu için hemen hemen tüm derecelendirme sistemlerini kullanmaktadır. Örneğin; 5.6 zorluk derecesinde kaya etabı, A2 düzeyinde yardımcı tırmanış, W13 düzeyinde buz tırmanışı, M5 * düzeyinde mix tırmanış, 70 derecelik eğim, 4000 mt yükseklik, VI düzeyinde malzemeye bağımlılığı...

2.1. Uluslar Arası Fransız Tanımlamalı (Sıfatlı) Sistemi (IFAS)

F: *facile* (Kolay). Basit buzul etabı, kar ve buzda düşük eğim.

PD: *peu difficile* (Çok zor değil). İrtifa biraz yüksektir. Kar buz etabı 45-65 derece arasındadır. Kaya tırmanış derecesi UIAA III, inişte ip açılabilir ve Pek tehlikeli değildir.

AD: *assez difficile* (Olukça zor). Kar buz etabı 45-65 derece arasındadır. Kaya tırmanış derecesi UIAA III fakat emniyet gerektirebilir. Tehlikelidir.

D: *difficile* (zor). Kaya tırmanış derecesi IV,V. Kar buz etabı 50-70 derece. Rota dinlenmeye pek eleverişli değil, sert fakat kısadır. Çok tehlikelidir.

TD: *très difficile* (Çok zor). Bu düzeyde ki tırmanışlar çok fazla risk içerir. Kar buz etabı 65-80 derecedir. Kaya tırmanış derecesi V, VI, yardımcı tırmanış gerektirebilir. Çok uzun ve zordur.

ED1/2/3/4: *extrêmement difficile* (Aşırı zor). Olgan üstü tehlikelidir. Dik buz yüzeyler ve VI, VII derecelik kaya etapları ve yardımcı tırmanış içerir.

ABO: *Abominablement difficile* (Berbat) Çok aşırı zor ve tehlikeli – anlatılmaz yaşanır!

PD ve AD 'nin ara derecelendirmeleri de vardır bunlar da (+) ve (-) ile ifade edilir.

2.2. Romanya

Romanya Alpin rotaları Rus derecelendirme sistemini kullanırlar. Bu sistem Welzenbach sistemine adapte edilmiştir. Zorluk derecesi 1-7 arasındadır.

2.3. Yeni Zelanda

Zorluk derecesi 1-7 arasındadır. Teknik zorluk, objektif tehlikeler, uzunluk ve rotaya erişim kriterlerine göre yapılmıştır.

Yeni Zelanda derece 1: Kolay etaplar. Buz etaplarda ip açılabilir.

Yeni Zelanda derece 2: Eğim yanıltıcı olabilir ip açılması gerekmektedir.

Yeni Zelanda derece 3: Aşırı eğimlidir. Buz ve kaya etapları için teknik malzeme gereklidir.

Yeni Zelanda derece 4: Teknik tırmanıştır. Kaya ve buz için gerekli araçların kullanımının iyi şekilde bilinmesi gerekir. Tüm gün sürer.

Yeni Zelanda derece 5: Devamlı teknik tırmanış gerektirir. Bazı bölümleri buz olabilir.

Yeni Zelanda derece 6: Kaya ve buzda iyi olmayı gerektirir. Buz etaplarında emniyet noktası azdır. Yükseklik korkusu, tehlike anında durum kontrolü gibi psikolojik baskı altında yapılan tırmanışlardır. Bivak gerektirebilir ve rota yerleşimden uzaktır.

Yeni Zelanda derece 7: Dik kar ve buz etapların da emniyet noktası zayıftır. Kaya tırmanış dereceleri yüksektir. Bivak gerektirir ve rota yerleşimden uzaktır.

2.4. Alaska

Zorluk derecesi 1-7 arasındadır. Teknik zorluk, uzunluk ve malzeme gereksinimine göre yapılmıştır.

Alaska derece 1: Bir gün sürer ve teknik tırmanış gerektirmez.

Alaska derece 2: Birkaç günlük teknik olmayan tırmanış

Alaska derece 3: Birkaç günlük biraz teknik tırmanış.

Alaska derece 4: Birkaç günlük orta düzey teknik tırmanış.

Alaska derece 5: Birkaç günlük teknik tırmanış.

Alaska derece 6: Birkaç günlük çok teknik tırmanış.

Ara zorluk dereceleri olarak artı (+) yada (-) de konulabilir.

Önemli bir not olarak tırmanış derecesi 1 olan bir rotada hava durumuna göre kar yada buz görülebilir.

3. Buz ve karışık tırmanış derecelendirme sistemi

3.1. WI (Water Ice) Buz Tırmanışı numaralı sistemi

WI (Water Ice - Su buzu) zorluk derecesi 1-7 arasındadır. AI (Alpin Ice – kar, cam buz) derecelendirme sistemiyle benzerlikler gösterir. Aralarında ki tek fark su buzunun cam buzdan daha yoğun olmasıdır.

WI2 – düşük açılı (60 derece tutarlı buz) iyi bir teknik ve tek buz kazmasıyla kolay tırmanılabilir.

WI3 – sürekli 60-70 drecelik eğim. Yaklaşık 4 mt'lik dikey geçişler. (Küçük şelaleler!)

WI4 – Neredeyse dikey 10 mt'lik malzeme gerektiren geçişler.

WI4+ -W14' ten daha teknik tırmanış.

WI5 – Neredeyse dikey birden çok emniyet noktası gerektiren 20 mt'lik geçişler.

WI5+ - W15' ten daha teknik tırmanış.

WI6 – Diket, 30-60 mt'lik dinlenmeden geçilmesi gerekli alanlar. Kusursuz teknik ve iyi kondisyon gerektirir.

WI6+ - Dikey veya daha eğimlidir. W16' ten daha teknik tırmanış.

WI7 – Süreklilik gerektiren negatif eğimli rotalardır.

3.2. Mix Tırmanış Numaralı Sistemi

dry tooling(kur- kazma): kazma kramponla yapılan kaya tırmanışı.

M1-3: Kolay. Az eğimli; malzeme gerektirmez.

M4: Düzden dikey yüzeye kolay kuru-kazma (dry tooling) tırmanışı.

M5: Sürekliliği olan kuru-kazma (dry tooling) tırmanışır.

M6: Dikten ters eğime zor kuru-kazma (dry tooling) tırmanışı.

M7: Ters eğimde; güç ve kuru-kazma (dry tooling) tekniği gerektiren tırmanış; 10 mt. Sert tırmanış.

M8: Neredeyse yere paralel ters açıda yapılan çok güç ve kuru-kazma teknikniği gerektiren bir tırmanış şeklidir. Kısa kaya yada uzun çatlaklar için.

M9: 2-3 insan boyu uzunluğunda dik ve ters açılı yüzeyde sınırlı yada teknik tutuşlarla yapılır.

M10: en az 10 mete ters açılı kaya tırmanış veya 30 mt kuru-kazma tırmanışı ile yapılan güç hareketler ve dinlemesiz tırmanışlardır.

M11: Bir ip boyu ters açılı jimlastik hareketler yapmayı içeren yada 15 mt balkon tırmanışı.

M12: M11 den kısa kaya hareketleri, dinamik hareketler içeren ve küçük teknik tutamaklardan oluşan tırmanıştır.

3.3. İskoçya kış derecelendirmesi

Britanya, İskoç kış derecelendirmesi buz ve mix tırmanış derecelendirmelerini içerir. Rotaların iki derecesi vardır. Tanımlamalı (sıfat) ve teknik derecelendirme.

4. Boulder (kısa kaya) derecelendirmesi

Aşağıda ki tablodan bakabilirsiniz.

5. Yardımlı tırmanış derecelendirmesi

Yardımlı tırmanış tırmanıcının yükselmek için yüzeye çaktığı yada çatlaklara yerleştirdiği malzemelere basarak yada çekerek yükselmesiyle yapılır.

İki şekli vardır. Birincisi, orjinal derecelendirme (Aid Climb) "A" harfiyle tanımlanır. Bu tarz tırmanışta bolt, sikke gibi araçlar yüzeye çakılır. İkincisi, temiz yapay tırmanış "C" harfiyle tanımlanmıştır. Bu tarz tırmanışta çekiç gerektiren malzeme kullanılmaz! Yaylı takoz, tıkaç, takoz gibi aletler kullanılarak yapılır.

5.1. Yapay (Orijinal) derecelendirme sistemi

A0: Yükselmek için gerek duyulduka aletlere güvenilir.

A1: Emniyet gereçlerini yerleştirmek zor değildir ve özel teknikler gerektirmez.

A2: Emniyet gereçleri iyi yerleştirilebilir ama bazende zor olabilir.

A3: Zor yardımlı tırmanış teknikleri gerektirir. Bazen vücut ağırlığıyla asılı kalmak gerektirebilir fakat hala tehlikeli değildir.

A4: Fazlaca vücut ağırlıyla asılı kalmayı gerektirir. Risk fazlalaşır.

A5: Yalnızca vücut ağırlıyla asılı kalmayı gerektirir. En az 20 mt. düşülür.

5.2. Temiz Yapay Tırmanış

C0: Hiçbir genekselle tırmanış malzemesi içermez. Boltlu Sabit istasyondan salınım (pandül) yaparken kullanılabilir yani rota hattını takip ederken salınımla diğer çatlak! hattına geçmek gerekebilir.

C1: Malzemeler kolay yerleştirilir. Genellikle tıkaç, nut yada takoz kullanılır.

C2: Malzemeler zor yerleştirilir. Yaylı takoz yada kanca kullanılır.

C2+: 10 mt ve üzeri düşüş yaşanabilir fakat tehlike çok düşüktür.

C3/A3: Tırmanıcı emniyet noktası üzerinde ağırlığını kullanarak durabilir. 15-20 mt. düşüş yaşanabilir.

C3+/A3+: C3/A3' le aynı fakat daha uzun ve düşme potansiyeli daha yüksektir.

C4/A4: Sürekli küçük emniyet gereci yerleştirilen ve 30 mt. üzeri düşme potansiyeline sahip rotalardır.

C4+/A4+: Zayıf emniyet noktalarıyla uzun düşüşler yaşanabilir, her ip boyu saatler alabilir.

C5/A5: Emniyet noktalar çok çok zayıftır. Düşüşler ölümcüldür.

Serbest Tırmanış Dereceleri Karşılaştırmalı Tablosu									
YDS (USA)	British Tech/Adj		French	UIAA	Saxon	Ewbank (Australia, NZ & South Africa)	Finnish	Norwegian	Brazilian
2nd class			1	I	I				Isup
3rd class			2	II	II	11			II
4th class			3	III	III	12		3	IIIsup
5.0-5.4	4a	VD	4a	IV	IV	12		4	III
5.5		S	4b	IV+	V	13	5-	5-	IIIIsup
5.6	4b	HS	4c	V	VI	14	5	5	IV
5.7	4c	VS	5a	V+		15			
5.8		HVS	5b	VI-	VIIa	16	5+	5+	IVIsup
5.9	5a		5c	VI	VIIb	17		6-	V
5.10a		E1	6a	VI+	VIIc	18	6-	6-/6	VI
5.10b	5b		6a+	VII-		19		6	VI/VI+
5.10c		E2	6b	VII	VIIIa	20	6	6+	VIIsup/VI+
5.10d	5c		6b+	VII+	VIIIb	21		7-	VIIsup
5.11a		E3	6c		VIIIc	22	6+	7	7a
5.11b			6c/c+	VIII-		23			7b
5.11c	6a	E4	6c+		IXa	24	7-	7+	7c
5.11d			7a	VIII	IXb				7c
5.12a		E5	7a+	VIII+	IXc	25	7+	7+/8-	8a
5.12b			7b			26	8-	8-	8b
5.12c	6b	E6	7b+	IX-	Xa	27	8	8	8c
5.12d			7c	IX	Xb	28	8+	8/8+	9a
5.13a		E7	7c+	IX+	Xc	29	9-	8+	9b
5.13b	6c		8a				9	9-	9c
5.13c		E8	8a+	X-		30	9+	9-/9	10a
5.13d		E9	8b	X		31	10-	9	10b
5.14a	7a	E10	8b+	X+		32	10	9/9+	10c
5.14b		E11	8c			33	10+	9+	11a
5.14c	7b	E12	8c+	XI-		34	11-		11b
5.14d			9a	XI		35	11		11c
5.15a			9a+	XI+					12a
5.15b			9b						12b

Kısa Kaya (Bouldering) Derecelendirme	
Hueco (USA)	Font
V1	5
V2	5+
V3	6a
V3/4	6a+
V4	6b
V4/5	6b+
V5	6c
V5/6	6c+
V6	7a
V7	7a+
V8	7b
V8/9	7b+
V9	7c
V10	7c+
V11	8a
V12	8a+
V13	8b
V14	8b+
V15	8c
V16	8c+

*Font: Fontainebleau, Fransadaki boulder bahçesinin kısaltılmışı.

Referans: [http://en.wikipedia.org/wiki/Grade_\(climbing\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Grade_(climbing))

Kaynak: Takoz dergisi

Aladağlar Beşparmak Batı-Kuzey Batı Yüzü

Aykut Türem ve Mustafa Yeşildal tarafından 2007 yazında Aladağlar Beşparmak Batı / Kuzey-Batı Yüzünde açılan kısa bir duvar rotasının ilk çıkışı. Beşparmak Kuzey-Batı Klasik rotasının yaklaşık 100 - 150 metre solunda kalan kısa ama direk bir hat 6 ip boyu sonrasında yatık yüzeylerden zirveye bağlanıyor.

Rota: Beşparmak Kuzey-Batı/Batı Yüzü/ Yeni Rota

Ekip: Aykut Türem, Mustafa Yeşidal

Tarih: 15 Temmuz 2007

Zorluk: VII- max / V+ zorunlu

Teknik Malzeme: 2 adet 60 m. ½ tırmanış ipi, 1 set yaylı sıkıştırıcı (SLCD / friend), 1 set Takoz (Stopper), 14 adet değişik uzunluklarda ekspres set, bir set sikke(bıçak ve ince uçlu sikkeler ağırlıkta) perlonlar ve yardımcı ipler, kişisel iniş ve emniyet malzemeleri.

Hava: Sabah açık, öğlenden sonra aşırı rüzgârlı ve kapalı

1. İp Boyu (65 m. / V)

Basit yüzeylerden başlayarak bir çatlak hattına giriliyor. Çatlak boyunca sürekli tırmanışla çatlağın dikleştiği yerde ufak bir zorluk geçiliyor. İp boyuna zorluğu veren ise aslen bu kısa pasaj. Ara emniyet yeterli ve tutarlı. İp boyunun sonunda büyük boy yaylı sıkıştırıcılar çok işinize yarayacaktır.

1. İstasyon: İki yaylı sıkıştırıcı

2. İp Boyu (57 m. / IV)

1. İstasyonun sağında bulunan dik kaya bandının solundan yukarı devam ediliyor. Yüzey yatmaya başladığı anda yukarıda sağda görülebilen baca sistemi hedef alınarak devam ediyor. Bacanın içerisinde ipin müsaade ettiği kadar ilerleyip istasyon aldık.

2. İstasyon: 2 takoz

3. İp Boyu (20 m. / IV+)

Bacanın içerisinde yükselip, küçük amfi tiyatro vari bir yere ulaşıyorsunuz. Buradan yukarı geçit veren tek makul hat, hafif solda ve ilk 10 metresi negatif olan bir çatlak/dihedral hattı.

3. İstasyon: 2 yaylı sıkıştırıcı

4. İp Boyu (35 m. / VII-)

İlk 10 metresi negatif olan çatlak/dihedral hattı. Zorluk sürekli ama emniyet inanılmaz fazla ve oldukça tutarlı.

Son 10 metre görece çürük. Biz bu ip boyunu komple serbest tırmandık ve zorluğa VII- dedik. Tabii ki onaylanması gereken, teklif edilmiş zorluk derecesi olduğunu belirtmem lazım. Rotayı tırmanan arkadaşlar derece ile ilgili bize dönerlerse çok seviniriz.

Emniyet imkânı çok fazla ve tutarlı olduğu için çok kolay yapay yardımla da geçilebilir. Bu durumda zorluk V / A0 civarlarında olacaktır sanıyoruz.

4. İstasyon: 1 yaylı sıkıştırıcı, 1 takoz, 1 sikke

Kilit ip (4. ip)

5. İp Boyu (30 m. / V+)

4. istasyondan biraz yükselip sola küçük bir yan geçişle yukarı giden zayıf çatlak hattı yakalanıyor. Akabinde solda yukarda bulunan negatif yüzey ve sağda bulunan ufakık bir kaya kulesi arasında bulunan çentik benzeri yapıya doğru tırmanılıyor. Çentiğin hemen arkasında istasyon alınabilir.

5. İstasyon: Baba

6. İp Boyu (50 m. / IV)

Çentiğin arkası sağ aşağıdan gelen dev kanal oluk sistemine dik iniyor. Yüzeyden ufak bir yan geçişle kanal sistemine girip basit yüzeylerden ilerliyorsunuz. Biz toplamda 50 metre daha devam edip ipten çıktık.

6. İstasyon: 1 sikke

Sonrasında ise basit yüzeylerden (II-III) zirve sırtına bağlandık ama artan rüzgâr ve azalan görüş yüzünden zirveye gitmedik ve hemen inişe geçtik.

İniş: Çağılınbaşı ve Beşparmak arasındaki sevimsiz kulvardan inebilirsiniz.

Mustafa 6. ip boyunun başında yan geçiyor

Kaynak: <http://tirmanis.org/alpinizm/uzun-duvar/yeni-rota-aladalar-beparmak-bat-kuzey-bat-yuezue.html>

Derleyen:
Burak BAŞARAN
27 Nisan 2011
